

# Setkání

neděle 26. června 2012, č.67

Mnich je člověk jako každý jiný, ale Boží volání ho vytrhlo z běžného života, aby ho nasměrovalo k Ježíši Kristu. V důsledku této nadpřirozené výzvy souhlasil s tím, že se všeho zřekne, aby se zcela oddal Pánu Ježíši:

*„Chceš-li..., jdi, prodej, co ti patří; pak přijď a následuj mne.“ Mt 19,21*

zdroj: [www.novydvr.cz](http://www.novydvr.cz)



## Joseph Ratzinger: Na počátku je naslouchání

Zavolal k sobě ty, které sám chtěl (Mk 3, 13-19)

Je dobré vědět, že Bůh i dnes „obveseluje mládí“ (Žl 43,4), probouzí v mládeži nadšení, dodává jí odvalu zanechat sítě občanského života, rodiny i touhy po velkých příjmech, aby tohoto Boha přinášela i ostatním. Je krásné vidět, jak v mladých lidech zůstává i sama církev stále mladá a stále znovu se omlazuje. Oni ve svých sítích přivázejí na břeh víry novou dobu, nové myšlenky, nové zkušenosti a poznatky. (...)

Ježíš k sobě zavolal ty, které sám chtěl. Kněžství je možné, jen když se člověk naučil slyšet jeho hlas. Spočívá na dialogickém vztahu. Ale spočívá především na jeho iniciativě. Formulace Markova evangelia je tu velmi důrazná: zavolal ty, které sám chtěl – ne ty, kdo si to přáli.

Neexistuje právo na kněžství. Nelze si je vybrat tak, jako si člověk vybírá zaměstnání. Člověk k němu může jen být vybrán – jím. Být knězem nepatří k lidským právům a nikdo nemůže vznášet na kněžství nárok. Zavolal ty, které sám chtěl. Existují lidská práva, která člověku přísluší na základě jeho Bohem stvořené bytnosti a za která se musí bezpodmínečně zasazovat právě ti, kdo věří ve Stvořitele. Ale existuje i právo Páně – právo na ty, které chce. Pro toho, kdo toto povolání přijal, to znamená: On mne chce. Existuje Ježíšova vůle, která se mne týká. Do této vůle musím vstou-

pit, dozrát do ní. Je to prostor mého života. Život bude o to naplněnější a svobodnější, čím více budeme jedno s touto vůlí, v níž je obsažena nejhlubší pravda našeho já.

A ustanovil jich dvanáct, aby byli s ním, aby je posílal kázat...

(...) Nikdo nemůže sám ze sebe říci slova, která doopravdy patří jen Ježíšovi: Toto je moje tělo. Toto je moje krev. Odpouštím ti hříchy. K tomu nemůže zmocnit žádná obec, to může jen On. (...) Jen ten, kdo je s ním, může být vyslán. A jen ten, kdo se nechá vyslat, kdo předává jeho poselství a jeho lásku, je s ním. Přirozeně existují různé stavy, různé formy pověření, různé způsoby apoštolátu a blízkosti Ježíši. Ale před všemi těmito rozdíly a nad nimi je zásadní jednotu, která je nezbytná. Apoštolové jsou očití svědci. Jen ten, kdo Ježíše zná, kdo zná jeho slova a skutky, kdo jej osobně zažil v důvěrném styku za dlouhých dní a nocí, jen ten jej může přinášet ostatním. To platí i dnes. Jen ten, kdo je s ním, může být vyslán. (...)

Vést člověka k živému Bohu není nikdy nadbytečné. Vždy je to základní předpoklad pro to, aby byly probuzeny nejlepší síly člověka. Čím více jsme sami proniknutí přítomností živého Boha, tím více jej můžeme přinášet ostatním. Tím více také budeme cítit, že právě taková kněžská služba se nemíjí s reálným životem, nýbrž působí, „aby měli život a aby ho měli v hojnosti (srov. Jan 10, 10).

Z knihy Služebníci radosti,  
KN 2010, str. 53-59

# Nosím vás v srdci a přeji vám, abyste byli otevřeni pro Boží volání, říká (zatím) poslední bystrcký novokněz P.Jan Richter

*Deset let uplyne na přelomu června a července od zatím poslední primice v našem kostele. Svoji první mši svatou zde tehdy sloužil P. Jan Richter, známý také jako Otec Nik, který dnes působí ve FATYMu (nejen) ve Vranově nad Dyjí. U příležitosti tohoto výročí jsem mu položil několik otázek:*

**Jak byste představil FATYM, kde působíte, lidem, kteří o něm doposud neslyšeli?**

Fatym je společenství kněží a laiků, kteří se snaží o pastorační práci v pohraničí. Heslem je Omnia ad bonum adhibere, čili Všechno využít pro dobro a snažíme se věnovat tomu, čemu se jiní nevěnují.

**Fatym už působí 15 let, Co se za tu dobu v jeho činnosti změnilo?**

Nedá se říci, že by se něco změnilo v činnosti, ale například se začal vydávat časopis Milujte se a vznikla internetová televize TV-Mis, <http://www.tv-mis.cz/>.

**Máte na starost také tzv. adoptivní farnost v Jeníkově v severních Čechách. Co Vám zde dělá největší radost (nebo starost)?**

To je alespoň otázka. Jeníkov máme na starosti už dost dlouho, je to taková naše pomoc severním Čechám. Jedná se o farnost u Teplíc. Za tu dobu jsme tam už navázali dost kontaktů, měli jsme několik křtů, když tam přijedeme, přijde na mši tak 15 – 20 lidí, o prázdninách pořádáme na Vranově tábor pro Jeníkovské děti, v květnu pořádáme

pěší pouti z Prahy do Jeníkova, kdy se poslední den k nám připojí místní mládež.

Také už několik let opravujeme střechu na zdejším kostele. Je to hlavně problém financí, protože z jeníkovské farnosti žádný finanční zisk nemáme, spíše do ní investujeme. Proto bych rád požádal farníky, jestli by také nějakou částkou na Jeníkov nepřispěli. Číslo účtu jeníkovské farnosti, kam můžete posílat dary na opravu střechy kostela je 184058097/0300. Po několika neúspěšných pokusech, kdy se do opravy pouštěly nespolehlivé firmy, se toho loni chopil jeden místní podnikatel a pod jeho vedením opravy konečně pokračují. Ale pomalu, protože momentálně jsme v dluhu asi tak 200 000 korun.

**Součástí Fatymu je i jeho tiskový apoštolát. S jeho brožurkami máme možnost se seznámit v předsíni našeho kostela. Dá se říci, o jaké tituly je největší zájem?**

V poslední době hlavně o časopis Milujte se!, ale co se týče brožurek, tak jsou celkem v kurzu kázání Jana Maria Vianeye a také brožurka Stáří. A stále je zájem o brožurky s modlitbami Nezapomeň na modlitbu a To promodlím.

Když už mluvím o brožurkách, dovolím si ještě návod k použití. Ty brožurky totiž nejsou určeny pouze k

tomu, abychom se jimi sami obohatili. Proto jsou taky tak levné. Jsou to tzv. evangelizační brožurky. Nejlépe je nejprve si brožurku sám přečíst, pak jich nakoupit větší množství a rozdávat přátelům nebo třeba sousedům s určitým doporučením. Tak se jim dostane do rukou něco zbožného, co jim může pomoci na cestě k Bohu. Doporučil bych třeba brožurku Stalo se, což jsou zkušenosti o tom, jak Bůh působí v lidském životě.

**Od Vaší primice uplyne 10 let. Jaké je po této době Vaše postoje s bystrckou farností?**

Rád vzpomínám na všechny kamarády, hlavně na děti a mládež, i když děti už jsou dnes mládež a mládeži přibývá roků, tak bych je možná ani nepoznal. Když někdy přijedu v pondělí večer domů, koncelebruji při mši svaté.

**Pro mnoho bystrckých farníků byla Vaše primice jedinou, kterou ve svém životě v Bystrci zažili. Dá se tato situace porovnat s jinými farnostmi v diecézi?**

Asi ano. Někde mají primici více, někde žádnou a někde alespoň jednu. Samozřejmě že bych byl rád, kdyby se po nějakém čase zase nějaká primice v Bystrci slavila.

**V poslední době se často hovoří o**

**úbytku (duchovních) povolání. Jak dalece oprávněné je podle Vás toto tvrzení?**

Je pravdivé. Povolání ubývají. Je potřeba s tím něco dělat. Je jiná doba. Dříve rodiče toužili po tom, aby jejich syn byl knězem. Dnes se toho spíš děsí. Dříve se také za povolání hodně modlili. Dnes si radši pustí televizi. A dříve také byl větší smysl pro oběť, což se už dnes také vytrácí.

**Co byste chtěl závěrem vzkázat čtenářům Setkání?**



**Jen ten, kdo si troufá na velký nezdar, může dosáhnout velkého úspěchu**

Rád bych všechny pozval na některou Fatymskou akci. Na stránkách [www.fatym.com](http://www.fatym.com) se můžete dočíst co se děje. Já bych zmínil např. pěší pouť z Vranova na Velehrad, ke které se ve středu (letos 24. 8.) přidávají poutníci z Bystrce (a myslím, že jsou tam ještě velké rezervy). Letos pravděpodobně půjdu z Bystrce i já, protože předtím budu v Madridu na setkání mládeže. A taky by mě potěšilo, kdyby se bystrcká farnost někdy vypravila na pouť do Jeníkova. Vždycky v září tam pořádáme autobusovou moravskou pouť, tak kdyby se tu taky vypravil autobus... Letos to bude 17. 9. V 11.00 začínáme u kaple v sousední vesnici Lahošť a v Jeníkově je mše svatá ve 12 hodin. Kromě toho v květnu pořádáme pěší pouť

Praha – Jeníkov a ta stojí za to, protože se prochází krásným prostředím.

Nosím vás v srdci a přeji vám, abyste byli otevření pro Boží volání.

(jk)

Kněz není knězem pro sebe. Nedává si rozhřešení, neudílí si svátosti. Není sám pro sebe, je pro vás.

Jean-Marie Vianney

## Kněžská povolání očima statistiky

V letech 1990 - 2010, tedy za posledních jedenadvacet let bylo v brněnské diecézi vysvěceno celkem 219 kněží, což je v průměru deset novokněží ročně. Při pohledu na počty svěcení v jednotlivých letech je však patrné, že se jejich

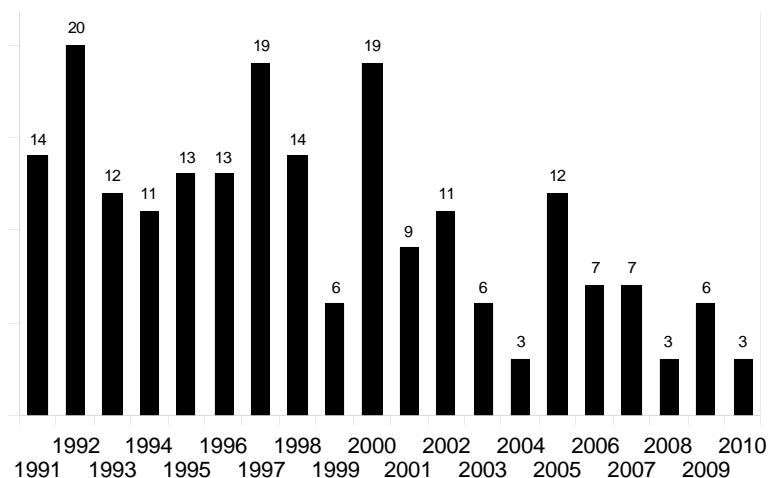
počet postupně snižuje.

Podívejme se hlouběji do historie. Od vzniku brněnské diecéze v roce 1777, činí počet kněžských svěcení udělených v brněnské diecézi nebo kněžím brněnské diecéze celkem 3988, tedy přibližně 18 svěcení ročně. Do začátku první světové války činil roční průměr téměř 21 svěcení, poslední století, přesněji v letech 1915 až 2010 činí průměrný počet kněžských svěcení necelých 12.

A aktuální stav seminaristů? V přípravném ročníku (konviktu) jsou dva zástupci brněnské diecéze, v prvním ročníku 7, ve druhém a třetím ročníku 6, ve čtvrtém ročníku 3 a v pátém ročníku 2. Další 4 bohoslovci naší diecéze studují v Římě, pro školní rok 2011/2012 bylo přijato do konviktu 7 uchazečů z brněnské diecéze.

(jk)

Za poskytnuté údaje děkuji tiskové mluvčí Biskupství brněnského Ing. Martině Jandlové



## Bratr Josef

V neděli 19. června jsme v naší farnosti postrádali oba naše kněze. Víme, že se zúčastnili jáhenského svěcení v klášteře trapistů v Novém Dvoře. Na jáhna byl vysvěcen bratr Josef, jehož mnozí známe jako Marka Kučeru z Kníniček.

Těm ve farnosti, kteří Marka osobně neznali, bychom ho rádi trochu představili. Konkrétní data laskavě dodali Markovi rodiče.

Marek přišel na svět v dubnu 1971. S mladší sestrou Markétou vyrůstal v rodině, kde mu poskytli křesťanskou výchovu, později se na výuce náboženství podílel i pan farář, otec Vnislav, který do farnosti přišel v roce 1973. V sedmi letech začal Marek v našem kostele ministrovat. Když trochu povyrosl a získal zkušenosti, přátelsky se ujímal začátečníků v ministrantské službě. Vystudoval gymnázium na Křenové ulici a pak stavební fakultu na VUT v Brně, obor pozemní stavitelství. Absolvoval v roce 1994, poté tři roky pracoval v Brně jako projektant.

Během vysokoškolských studií působil Marek jako skautský vůdce v 88. oddílu (u sv. Augustina). Dodnes tam má dost kamarádů, kteří o něm vědí a vzpomínají na něho.

V roce 1996 odešel na kratší pobyt (nebo spíš delší návštěvu) do trapistického klášteře v Sept-Fons ve Francii. O rok později se rozhodl do trapistického

řádu vstoupit. A tady začíná příběh bratra Josefa. Na konci devadesátých let přišel se skupinou mnichů do Čech. Jejich úkolem bylo založit zde klášter. 26. ledna 2003, v ještě ne zcela dokončené budově, skládá bratr Josef slavné věčné sliby. A teď, po osmi letech, je vysvěcen na jáhna. Bude následovat i kněžské svěcení? K tomu nám otec bratra Josefa, pan Milan Kučera, řekl toto:

„Cesta ke kněžství je u trapistů poněkud složitější. Učitelé jezdí přednášet mnichům do klášteře. Nejedná se však o běžné semestrální zkoušky, jak jsme jako laici zvyklí. Součástí zkoušek jsou písemné práce, které jsou posuzovány několika oponenty. Konečné rozhodnutí o tom, zda-li bude mnich vysvěcen na jáhna a na kněze je vždy na straně představených klášteře.“

A ještě jednu věc chtěli rodiče Kučerovi zdůraznit:



„Chtěli bychom poděkovat našim kněžím za osobní účast na jáhenském svěcení Marka v Novém Dvoře. Zvláště účast pana faráře Marka velmi potěšila.“

## Ministranti v semináři Ze života farnosti

Dne 14. května pořádal Arcibiskupský kněžský seminář ministrantský den pro kluky z brněnské diecéze. A tak jsme brzy ráno vyrazili - 5 ministrantů s panem kaplanem - do Olomouce. Cesta byla zábavná: jeli jsme kolem letiště, když pan kaplan prohlásil „tenhle úsek cesty je poměrně nebezpečný. Ti, kdo rádi obdivují letadla, jako já, tak zapomínají při pohledu na letiště na řízení“. Cesta ale našťástí proběhla bez problémů. V semináři jsme byli rozděleni do kategorií podle věku. Každá skupinka si povídala o nějakém svatém, třeba o svatém Klementynovi nebo o svatém Naumovi. Také Vám toto jméno nic neříká jako ještě do nedávna nám?

Svatý Naum (cca 840 – 910) byl zá-  
kem svatého Cyrila a svatého Metoděje. Pocházel z urozené rodiny, ale rozhodl se vzdát bohatství a následoval věrozvěsty v jejich cestě na území Velké Moravy na pozvání knížete Rostislava.

Poté se začala „velká hra“ kterou jsme hráli až do třetí hodiny odpolední. Pak jsme se odebrali na dvůr semináře kde, jako každým rokem, na střeše hrála kapela až do vyhlášení výsledků velké hry. Potom jsme našli pana kaplana a prošli jsme se po Olomouci. Prohlédli jsme si náměstí s kašnou a s modelem náměstí. Pak jsme, jak pan kaplan říkal „vystoupali z Horního náměstí na Dolní náměstí“ a bez problémů našli auto a po chvíli i klíče od auta :-). Cesta domů proběhla také v pořádku. Rozhodně jsme rádi, že nás tam pan kaplan vzal a tímto mu děkujeme.

Otakar Valenta

**Beseda o Argentině** manželů Peňasových v neděli 3. dubna v Arše se setkala s velkým zájmem. Bylo možné nejen zhlédnout pozoruhodné obrázky, ale současně ochutnat pravé argentinské maté a dozvědět se, jaké je to cestovat s ročním dítětem na jižní polokouli a setrvat tam skoro rok.

Na Květnou neděli 17. dubna zazněly při večerní mši svaté v našem farním kostele **Matoušovy pašije** německého barokního autora Heinricha Schütze v podání Brněnského ekumenického sboru.

Bystrcký rodák **P. Josef Koláček** při své květnové cestě do České republiky nevynechal naši farnost ani tentokrát. Ve čtvrtek 12. května u nás v kostele sloužil mši a poté si pro zúčastněné farníky připravil přednášku o blahoslaveném Janu Pavlu II.

**Pouť v Rozdrojovicích** se tentokrát konala za deštivého počasí dne 15. května.

**7. ročník Luštitelského přeboru** naší farnosti proběhl 20. května v Arše za účasti 20 luštitelů. Kategorii od 16 let vyhrála N. Jílková před H. Valentovou a I. Burdovou, v kategorii do 15 let zvítězil F. Lamparter před O. Valentou a B. Šobovou. Doplnkové klání VDV zvládla nejlépe Z. Klementová před C. Planičkovou a N. Jílkovou.

**Slůňata** se v květnu vypravila na kolech po valticko-lednickém areálu, v červnu zamířila na hrad Veveří.

V neděli 29. května při slavnostní bohoslužbě přistoupilo 17 dětí převážně z naší farnosti **poprvé ke stolu Páně**.

Členové farního týmu Faby.cz o sobotách 30. dubna a 4. června na farním dvoře pilně trénovali na poprázdninový farní přebor v KUBBU.

Prezentace národní cyrilometodějské **pěší pouti na Velehrad** se konala v neděli 5. června od 17.00 hodin v Arše.

**Svátost biřmování** udělil otec biskup Vojtěch Cikrle dne 12. června v katedrále na Petrově také 15 mladým lidem z naší farnosti.



### **Věrnou lásku si přisahali:**

- 7. 5. Radek Matula a Lucie Juráčková
- 21. 5. Jiří Šedivý a Hana Krčálová



### **Svátost biřmování přijali:**

Jan Bareš, Jiří Bareš, Edita Dolníčková, Jiří Dolníček, Vítězslav Dohnal, Jitka Dohnalová, Vojtěch Klement, Tomáš Lamparter, Dominik Moravec, Martin Vojta, Tomáš Vojta, Josef Vyškovský, Eliška Špačková, Václava Špačková, Jana Vechetová



### **Poprvé ke stolu Páně přistoupili:**

Ondřej Bečička, Jan Černovický, Martin Fučík, Sebastian Grygar, Holub Vojtěch, Chalupová Natálie, Iveta Juricová, Alexandr Krupař, Jan Malý, Kateřina Malá, Barbora Nastálková, Jan Osuský, Magdaléna Pučová, Ludmila Staňková, David Štrobl, Michal Tešnar, Matěj Vizner.

### **Z vody a z Ducha svatého se narodili:**



- 17. 4. Charlotta Marie Davidova
- 23. 4. Pavel Prudík
- 23. 4. Jitka Dohnalová
- 23. 4. Zdenka Kovářová
- 1. 5. Eliška Czechtová
- 8. 5. Daniela Klára Kratochvílová
- 15. 5. Matias Vít Lichtneger
- 15. 5. Kristýna Barbora Chloupková
- 22. 5. Daniel Eliáš Bindr
- 25. 5. Alexandr Krupař
- 5. 6. Nela Pešková
- 5. 6. Klára Prudíková
- 5. 6. Andrea Eva Procházková



### **V naději společenství Božího lidu se s námi rozloučili:**

- 4. 4. Jan Zouhar
- 20. 5. Jan Maška